

Oude Veerhaven bij Kats

Geen meeuw hoe hoog ook die niet krijst
wanneer we gaan langs oevers van basalt
waar steeds opnieuw achter de dijk een
valk omhoog klimt , bidt en afscheid schrijft

tussen zijn jachtterrein en ons. Verlaten werd
de oude haven die verviel . Gras loopt ver
over het plein waarvan de stenen her en der
verzakten. Auto's stonden waar nu water is.

Verleden komt hier aan het licht . De wind
draagt als een lopend vuurtje alles aan
wat ik wil zien. Ik zoek een naam voor
wat verdween . Mijn blik vindt nergens

houvast meer. Jij legt in beelden vast
wat er nog over is van wat eens toekomst was.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel " Voorheen te Orisande "
Uitgeverij Thomas Rap - Amsterdam